

Jaargang 69 nr. 1

april 2026

Mandogita

*Mandogita is een uitgave van het
Nederlands Verbond van Mandoline Orkesten*

Mandogita

Colofon

Redactieleden

Kitty Wortel

Carla Meijran, Lay out

E-mail

redactiemandogita@nvvm.nl

Penningmeester NVvMO

Mevr. L.A. Siebeling

J. van Ospad 3

3069 ZM Rotterdam

Tel. 010 420 9236

Giro IBAN: NL85 INGB 0000 4198 58

E-mail / website NVvMO

webmaster@nvvm.nl

www.nvvm.nl

Van de redactie	3
Van de voorzitter	5
Estrellita & Vlijt en Eendracht	6
Mandoline en Gitaarorkest Tremolino 40 jaar	8
Adventsconcert Mandoline en Gitaarorkest Alpenklank	10
Kerstconcert Estrellita	12
In Memoriam Dit Sloot	14
Anton Wiegers, Luthier	16
Mijn instrument, Lenie kerkhoven	19
Verhuisbericht, te koop	21
Het 10e Euregionaal Mandolinefestival	22
Fotoreportage Euregionaal Mandolinefestival	30
Hary Hermans Award	47
Jubileumconcert O.N.I 111	48
Uit een oude doos....	52
Voor in uw agenda	54
Concertagenda	55

Inleveren kopij mandogita 2026-02 voor

15 juni 2026 bij de redactie:

redactiemandogita@nvvm.nl

Gegevens voor de agenda voor plaatsing in

Mandogita: redactiemandogita@nvvm.nl

Voor plaatsing op website NVvMO kunt u hetzelfde

emailadres gebruiken of

webmaster@nvvm.nl

Afbeelding voorkant:

Stilleven met mandoline, Rizetti

Van de redactie

Beste muziekvrienden en vriendinnen,

Voor u ligt de eerste Mandogita van 2026. De eerste concertverslagen dateren nog uit 2025! Zoals ik aangaf in de laatste Mandogita van dat jaar o.a.: Advents- en Kerstconcerten! Het kerstconcert van Estrellita bezocht ik samen met Dit Sloot. Helaas is zij op 5 januari plotseling overleden, een In Memoriam vindt u op pagina 14.

Verder in deze Mandogita: Luthier Anton Wiegers stelt zich voor en Lenie Kerkhoven vertelt over haar instrument, een Anton Wiegers mandoline. Verder een zeer uitgebreid verslag van het 10e Euregionaal Mandolinefestival, zowel tekst als foto's.

Boetzkes
Mandolinshop
Gespecialiseerd in mandolines, banjo's en reparaties

Dennerode 18, 5709 HV te Helmond
tel: 0492-556336 www.hboetzkes.com

Verder de uitreiking van de Hary Hermans Award en een verslag van het concert ter ere van het jubileum 111 jaar Eerste Schiedamse Mandoline Orkest O.N.I. Tot slot nog een foto die wij toegestuurd kregen vanuit Australië. Wie weet is er nog iemand die dit Alkmaarse orkest gekend heeft.

Ik wens u weer veel leesplezier

Hartelijke groet,
Carla Meijran

Van de voorzitter

Beste muziekvrienden,

Als ik dit schrijf lijkt de lente eindelijk in aantocht. We kunnen terugkijken op een prima jaarvergadering via zoom, waarbij slechts 2 orkesten afgemeld waren en er op een positieve manier werd vergaderd. Ook is de website herzien door Lia Siebeling en Carla Meijran. Ik hoop dat veel mensen een kijkje blijven nemen en de concerten genoemd in de agenda bezoeken. Reserveert u alvast zaterdag 19 september voor de Themadag?!! Ook die belooft weer goed te worden. Ik wens alle orkesten veel musicceerplezier met de voorjaarsconcerten en u alle veel leesplezier met deze Mandogita.

Hartelijke groeten,
Annemie Hermans

MUSICEDAM

John and Jaye Vickers
Spui 1
1135BA EDAM
Tel 0299 750525
www.musicedam.com

Wij hebben een ruime keuze aan mandoline instrumenten (mandoline, mandola, octaafmandoline en mandocello) klassiek en folk.

In de winkel hebben wij de volgende snaren op voorraad...

Musicedam snaren
Martin
D'addario
Dogal

Wij bieden reparaties en 'set up'.

Ook een uitgebreide selectie gitaren en Alle snaarinstrumenten (banjo's, ukuleles, Viool, cello, contrabas en accordeons.

Wij kijken ernaar uit u te ontmoeten en hopen u van dienst te kunnen zijn

www.musicedam.com

Verrassende ontmoeting tussen Estrellita en Vlijt en Eendracht: harmonie in verhalen en snaren

Op 23 november j.l. vond er een zeer verrassende ontmoeting plaats tussen Mandolineorkest Estrellita en Harmonie Vlijt en Eendracht. Een niet echt voor de hand liggende combinatie, nee, klopt. Maar juist daardoor werd het een zeer boeiende ochtend, waarin beide orkesten met een daverend applaus en staande ovatie werden beloond.

Er was promotie gemaakt op de socials, maar ja, hoeveel mensen zou je kunnen verwachten op een zondagochtend om 11.00 uur, waarop de wereld bedekt was met een dun laagje sneeuw. Alle beschikbare stoelen van de Molenwiek waren bezet en de zaal werd aangevuld met stoelen uit de foyer om het massaal toegestroomde publiek een zitplaats te kunnen bieden.

In een zeer sfeervolle Molenwiek startte mandolineorkest Estrellita. De toon werd direct gezet door de frisse en melodieuze klanken van de mandolines. Het orkest wist een gevarieerd repertoire te brengen, waarbij zowel klassieke stukken als lich-

te muziek aan bod kwamen. Het was bijzonder dat de Vlaamse componist Bart Verstraeten aanwezig was. Uit zijn pen kwam het stuk Hades, een werk uit een mythologisch drieluik. Na afloop uitte hij bij dirigent Marco Ludemann zeer tevreden te zijn over de uitvoering van Estrellita.

De Harmonie startte met Het Lux Aurumque van componist Eric Whitacre, geschreven voor klarinetensemble. Dit bood een mooie overgang voor het publiek om vanuit het meer verfijnde, intieme geluid van het mandolineorkest de overgang te maken naar meer krachtige en energieke uitvoeringen. Het programma was gevarieerd en toonde de veelzijdigheid van het orkest, van levendige suites tot lyrische melodieën. Egon Smit, dirigent van Vlijt en eendracht wist bij de toegift, De Can-Can, de handen van het publiek op elkaar te krijgen, rekening houdend met het ritme en de dynamiek van het stuk.

Beide dirigenten vertelden voorafgaand aan het muziekstuk korte informatie over de componist en het werk zelf, waardoor de verhalen achter de werken zichtbaar en daardoor hoorbaar werden voor het publiek.

Hetgeen dit concert bijzonder maakte, was het contrast tussen de twee optredens. Het concert was een feest voor liefhebbers van verschillende muziekstijlen. Het mandolineorkest bood een intieme, verfijnde ervaring, terwijl de Harmonie kracht en grootsheid bracht. Deze afwisseling hield het publiek geboeid en zorgde voor een verrassende, evenwichtige ochtend. De programmakeuze, de kwaliteit van de uitvoeringen en het enthousiasme van beide orkesten maakten het concert tot een groot succes. Het publiek verliet de zaal zichtbaar onder de indruk en met een voldaan gevoel, een bewijs van de veelzijdigheid en muzikaliteit van beide gezelschappen.

Kortom, twee stijlen, één ochtend, gevarieerd, boeiend en geslaagd. Een verrassende ontmoeting tussen twee zeer verschillende orkesten, die bewijst dat contrasten niet botsen, maar verrijken.

Mandoline en Gitaarorkest "Tremolino" 40 Jaar

29 november 2025 was het precies 40 jaar geleden dat onze vereniging werd opgericht. Annie Wapsenkamp gaf destijds de eerste aanzet, waarna Olga Spijkerman dit verder heeft uitgewerkt.

In die 40 jaar zijn er veel optredens, workshops en andere activiteiten geweest. Er werden mandoline- en gitaarlessen gegeven om nieuwe spelers op te leiden. Veel jeugdspelers vertrokken later om elders te studeren, waardoor we hen helaas vaak kwijtraakten. Toch was dit een mooie periode met veel jonge leden, al werden ook de lesgevers in de loop der jaren ouder.

De leden kozen ervoor dit jubileum te vieren met een stampottenbuffet.

Ons lid, Zwaantje Boekholt, ze zou in februari 2026 40 jaar lid zijn, overleed 28 november. Ze werd 90 jaar. Voor haar hebben we tijdens ons samenzijn een kaars laten branden. Een feest met een rouwrandje.

Tremolino telt momenteel 13 leden: 12 dames en 1 heer.

Onze dirigente is Laura van Kessel, waar we erg blij mee zijn.

We repeteren elke woensdagmorgen in het MFA te Borger.

Het orkest bestaat uit:

- 6 mandolines
- 2 mandola's (1 speelt ook tenor/sopraanfluit en 1 ook accordeon)
- 1 tenor/sopraanfluit
- 1 dwarsfluit
- 2 gitaren
- 1 contrabas

De leeftijd van onze leden ligt boven de 60/70/80 jaar. Ada, ons oudste lid, wordt 27 april a.s. 91 jaar. Ons jongste lid, Daisy, nog geen 40.

We hebben samen veel plezier en er wordt tussendoor thuis ook in groepjes samen gemusiceerd.

Bestuur "Tremolino"

Adventsconcert Mandoline & Gitaarorkest Alpenklank

Op 7 december jl. was ik te gast bij het Adventsconcert van Alpenklank o.l.v. Leoniek Hermans. Er werd een zeer afwisselend programma ten gehore gebracht. Bij het openingswerk "Saurophonia" van de Duitse componist Marlo Strauss, speelden leerlingen mee en verzorgden twee enthousiaste jeugdleden de presentatie van de vier verschillende delen. Zij vertelden welk soort dinosaurus muzikaal werd uitgebeeld door het orkest en toonden prachtige tekeningen. Ontzettend leuk en ook qua tempi en dynamiek uitstekend gespeeld.

Daarna volgde de Sonata VI in d-moll van de barokcomponist Sammartini in een bewerking van Prof. Marga Wilden-Hüsgen en Marlo Strauss. Dit driedelig werk werd geheel in de juiste stijl uitgevoerd. Prachtig sfeervol was het nog onbekende werk Hand-Painted Soundscapes van de Australische componist Stephen La-

lor. De drie delen "Song of the Yellow Quinces, Moonlight in Lombok en Balmain Bossa" spraken zeer tot de verbeelding. Daarna was het de beurt aan de jonge zangeres Floor Bracher die met haar prachtige stem "Beautiful that way" uit de film "La vita è bella" vertolkte; een werk van Nicola Piovani in een arrangement van mijn hand. Het programma werd afgesloten met vier liederen voor de kersttijd: "Morgen kommt der Weihnachtsmann", "The little drummerboy", "Das Avé Maria der Berge" en tot slot "In der Weihnachtsbäckerei", allemaal bewerkt door Angelique Delnoij, de concertmeester van het orkest. Ook hierbij mochten de mandoline- en gitaarleerlingen van Alpenklank meespelen en dat deden ze met veel plezier. Met het laatste werk werd ook een "heerlijke" pauze aangekondigd, want het publiek kon genieten van taarten die de orkestleden zelf gebakken hadden. Na de pauze trad Royale Harmonie Ste. Cécile Gemmenich op met een gevarieerd programma.

Annemie Hermans

‘Alles voor het mandolineorkest’

- 🎵 **Instrumenten:** Mandoline, Klassieke gitaar, Mandola, Contrabas; Nieuw en occasions
- 🎵 **Accessoires:** Snaren, Plectra, Koffers, Lessenaars, Voetsteunen, Tuners, etc.
- 🎵 Muziekbewerkingen voor mandolineorkest
- 🎵 Kortingsregeling voor leden van het NVvMO

**MUZIEKSCHOOL
MUZIEKHANDEL
DE ROVER**

Damstraat 39, Hardinxveld-Giessendam

Tel. **0184 612366**

derovermuziek@kpnmail.nl

www.derovermuziek.nl

www.derovermuziek.nl

Zacht lentelicht, warme kerstklanken van mandolineorkest Estrellita

Op een bijna lente-achtige 21 december ving in de St Annakerk te Molenschot om 15.00 uur het jaarlijks traditionele kerstconcert van mandolineorkest Estrellita aan. Na de generale repetitie werden de leden van het orkest door de vrijwilligers van de Molenwiek verrast met het aanbod van een heerlijk kopje groentesoep, waarvoor nogmaals dank.

We hadden dit jaar een zeer gevarieerd programma met diverse gasten. Wouter van Breugel speelde samen met het orkest het Concert D-Dur van Johan Joachim Quantz. Hetgeen mooi is te vermelden, is dat Wouter na het overlijden van Benny Ludemann, zijn piccolo, alt-en basfluit heeft overgenomen, deze instrumenten heeft laten reviseren en ze op die manier weer een nieuw leven heeft ingeblazen. Tijdens het kerstconcert heeft hij op alle drie deze instrumenten gespeeld. De warme klank van de mandolines vormde een prachtige basis, die mooi werden aangevuld door de heldere tonen van de dwarsfluit. Deze combinatie zorgde voor een verfijnde en feestelijke kerstsfeer.

Estrellita was blij dat Erik Vlasblom weer in hun midden was, die het orkest en Kelly Poukens begeleidde. De Vlaamse sopraan gaf met haar zuivere en expressieve zang extra glans aan het programma. Haar stem wist het publiek te raken, vooral in de ingetogen liederen, waarin emotie en muzikaliteit perfect samenkamen.

Na afloop waren de vele toehoorders ruim ingegaan op de uitnodiging om in de Molenwiek koffie met kerstbrood te nuttigen. Zo eindigde het kerstconcert niet met de laatste noot, maar met warmte, gezelligheid en het fijne gevoel dat muziek mensen echt samenbrengt.

Maryse van Rie

Dirk Janssen
*Meesterbouwer voor
gitaren, luiten & mandolines*

HANDGEMAAKTE INSTRUMENTEN
— VAN TOPKWALITEIT —

Bouw & reparatie van gitaren, luiten en mandolines
met meer dan **45 jaar** ervaring

Wij gebruiken alleen de **allerbeste** houtsoorten
voor een perfecte klank en afwerking

 Gitaren op maat | Vakkundige reparatie & restauratie | Gebruik van de allerbeste houtsoorten | Uitstekende klank en afwerking

Vakmanschap & Passie
— Voor Muziek —

 www.janssengitaarbouw.be +32 (0) 498 33 97 08 2400 MOL, België

BEL NU VOOR MEER INFO!

Meer dan **45 jaar** vakmanschap

www.janssengitaarbouw.be

In Memoriam Dit Sloot

Op 5 januari 2026 is Dit Sloot overleden.

Sinds 2001 was Dit lid van ONI. Zij bespeelde de mandoloncello en was daarmee één van de weinigen in Nederland. Eind jaren 50 is Dit via haar zus, die een mandoline had, begonnen met muziek maken. Ze begon bij een groepje dat La Bella Musica heette. Ze begon daar in het koortje, maar na een tijdje heeft ze ook een mandoline gekregen en kreeg ze les van haar opa. Het spelen ging

haar steeds beter af. Helaas werd na een aantal jaar dit orkestje opgeheven. Dit en haar zus vonden dit erg jammer. En na wat zoeken, zijn ze lid geworden bij Aeoline. Ze is daar in 1970 begonnen en ook daar speelde ze nog steeds.

Op een gegeven moment heeft ze de mandoline ingeruild voor de mandoloncello. En op dat instrument heeft ze eind jaren 90 een enkele keer meegespeeld met ONI als gastspeler. In 1999, tijdens een seminar, vroeg Cor Roozendaal of ze er niets voor voelde om voor vast bij ONI te komen spelen. Het leek haar wel wat en zo is ze in 2001 lid geworden.

Ze vond het heel fijn, om naast Aeoline, nog meer te spelen. Het was een uitdaging voor haar om de wat meer technische muziek onder de knie te krijgen. Ze vond het repertoire leuk. Ze kon erg genieten van stukken zoals Die Heimreise, maar stiekem hield ze ook wel van de wat meer moderne muziek. Ze had veel mooie herinneringen aan ONI, maar vooral de Amerika-reizen heeft ze als heel leuk ervaren. Een Amerika-herinnering die ons zal bijblijven, is dat Dit als reddende engel optrad, door een ticket uit eigen zak voor te schieten voor een stoel voor een gitaar, zodat het betreffende instrument tóch mee kon.

We hebben Dit leren kennen als een vrolijke dame. Met oog voor mooie, kleurrijke kleding en bijpassende kettingen. Ze was altijd tot in de puntjes verzorgd. En goed op de hoogte van de dingen die speelden. Ze had daarbij ook een duidelijke mening.

Van 2008 tot 2016 is Dit onze penningmeester geweest. Zij deed dit zeer nauwgezet. Alles moest kloppen: tot op de cent! En toen ze het stokje had doorgegeven in 2016, bleef ze alert op de financiën. Ze had altijd wel de nodige vragen tijdens de Algemene Ledenvergadering. Ze was betrokken en heel trouw. Dit was er altijd: op elke repetitie! Ze kwam met de trein. Door weer en wind als dat moest. We haalden haar in Schiedam van het station en om half 11 ging ze ook met de trein weer terug. Van thuisbrengen moest ze niets weten. Dat was toch niet nodig!

Dit was ook een trouwe bezoeker van activiteiten buiten ONI om. Ze bezocht seminars, samenspeeldagen en de Play In. Ze was daar altijd helemaal thuis. Iedereen kende haar. Ze had oog voor de mensen om haar heen. Dat merkten we ook bij ONI. Als je ziek was of iets bijzonders had, kwam ze daar vaak even naar vragen.

De laatste maanden merkten we steeds meer dat Dit in de war was. Ze belde bijna wekelijks om te vragen of ze opgehaald zou worden op het station. Of ze stond tóch op het verkeerde station.

Ook in de muziek werd het moeilijker. Vooral het uittellen van langere rusten. Maar als ze gewoon door kon spelen, ging het spelen haar nog prima af.

We maakten ons wel zorgen over het reizen met de trein en hoe het zou gaan in de toekomst. We hadden echter totaal niet gedacht, dat ze nu zo plotseling zou overlijden. Ze was lichamelijk nog heel vitaal en ook over het algemeen vrolijk en opgeruimd. Ze had het op de repetities nog erg naar haar zin. Tijdens onze laatste repetitie voor de kerstvakantie, op 17 december, konden we niet vermoeden, dat dat onze laatste avond mét Dit zou zijn.

Het is erg gek om zonder haar verder te gaan.

Dit wordt zeer gemist!

Linda Boxman
Eerste Schiedamse Mandolineorkest
O.N.I.

Anton Wiegers, Luthier sinds 1975

Het moet rond mijn 7e jaar zijn geweest dat mijn oudste zus mij een mandoline in de handen gaf met de mededeling “we komen mandolines tekort bij het orkest, misschien kun jij dat ook wel leren?” Mijn beide zussen en een broer waren lid van “de Jonge Zwervers”, een mandoline-orkest in Hilversum waar ik ben opgegroeid.

Er werd een lerares voor me gezocht en na 3 maanden mocht ik voor het eerst meespelen.

In die tijd speelden “de Jonge Zwervers” voor de KRO, “Cecilia” voor de NCRV en “Vrij en Blij”

voor de VARA.....netjes iedereen bij zijn eigen zuil, want er waren maar liefst 3 ! mandolineorkesten in Hilversum, wat een tijd.

Ik speelde netjes mijn partijen mee tot ver in de middelbare schoolperiode toen de gitaar begon te kriebelen; ik ben immers een kind uit de jaren 50/60 (Radio Veronica) en de Beatles en Bob Dylan waren toch net even hipper dan de bewerking van de “Watermusic” van Händel die we met het orkest speelden.

Ik ging keurig naar de HTS om vliegtuigbouwkunde te studeren want mijn grotere hobby was toch vliegende vliegtuigmodellen bouwen en die studie lag dan eerder voor de hand dan de muziek.

Na mijn afstuderen heb ik een aantal jaren in Australië gewoond en daar kreeg ik “Gründlich” les van een geëmigreerde Duitser die me de klassieke gitaar leerde kennen. Dat vond ik óók heel mooi.

Vervolgens kwam ik terecht bij een echte Spanjaard die van Sainz de la Manza kwam (de gitarist die de allereerste opvoering heeft gespeeld van het Aranjuez concert) en een nieuwe wereld ging voor me open. Ik leerde muziek kennen voor de luit en de vihuela en dat vond ik prachtig.

Ik wilde een luit hebben, maar in die tijd was die in Sydney nergens te vinden, dus besloot ik die dan maar zelf te gaan bouwen, ik had immers veel ervaring met mijn modelvliegtuigen!

Als begin besloot ik een bolle mandoline te bouwen met hout van een lokale houthandelaar en korte tijd later richtte ik het “Sydney Mandolin Consort” op, waarmee we ook concerten hebben gegeven; 2 eerste, 2 tweede mandolines, mandola en gitaar. Arrangementen maakten we zelf.

Na 3 ½ jaar keerden we terug naar Nederland; op weg terug via Madrid om een gitaar uit te zoeken bij Ramirez, het (nog steeds) wereldberoemde gitaaratelier. Van dat instrument heb ik ontzettend veel geleerd over klank. Intussen had ik in Nederland een "gewone" baan als constructeur, maar in mijn vrije tijd begon ik toch instrumenten te bouwen. Ik nam les van de bekende gitaarpedagoog Dick Visser waar we veel over muziek spraken en over instrumenten.....op hoog niveau spelen is nooit gelukt, want het instrument vond ik interessanter dan gitaar studeren.

Ik heb bijna alle musea in Europa wel bezocht en (veel later) ook werk gedaan voor de instrumentenafdeling van het Haags Gemeentemuseum, (nu Kunstmuseum Den Haag.)

Tijdens een afstudeerfeestje bij onze gezamenlijke docent (Dick Visser) kwam ik in gesprek met Benny Ludemann die me overhaalde om eens een mandoline te bouwen en zo ontstond mijn eerste mandoline. In 1975 begon ik full-time instrumenten te bouwen in mijn atelier in Dussen. Al snel kwamen er meer aanvragen en orkesten die nieuwe instrumenten wilden hebben en voor ik er erg in had bestond de helft van mijn werk uit mandolines, mandola's en ook mandoloncello, kortom, alles wat maar tokkelde, naast alle instrumenten uit de luitfamilie; nog steeds was, en is, de (klassieke) gitaar trouwens mijn "core-business".

Nu ik dit schrijf, in 2025, 50 jaar en ruim 900 ! instrumenten verder, vind ik het nog steeds heel spannend om hout uit te zoeken en nieuwe instrumenten te mogen bouwen, variërend van een Vihuela uit "Kingwood", een vroeg middeleeuwse luit naar de schilderijen van Jeroen Bosch of een gitaar uit Rio palissander, hout dat ik al sinds 30 jaar in bezit heb....als ik het mooi vind en er muzikaal plezier aan beleef is het altijd de moeite waard.

En, eh, o ja, een instrumentenmaker maakt maar "de Helft" heb ik altijd gezegd. Ik heb meerdere instrumenten gemaakt voor heel goede spelers. Regelmatig kreeg ik dan telefoon van iemand die vroeg of ik ook zo'n prachtig instrument voor hem/haar kon maken ?

Het antwoord was dan steevast: "maar kunt u ook zo goed spelen als die speler die u gehoord heeft ?" Met andere woorden, het instrument is maar de helft.

Legendarisch is het verhaal van de wereldberoemde violist Jascha Heyfetz; na een geslaagd concert komt een bewonderaar naar hem toe en zegt "wat klinkt uw instrument toch geweldig !", waarop hij de viool bij zijn oor houdt en zegt "ik hoor niks !".

De les is dus dat instrumentenbouwer én speler samen de muziek maken; een prachtig instrument is niets zonder een matige speler en omgekeerd, ze moeten beide hard werken voor een klinkend resultaat.

En dan nog iets over het instrument. Ik heb vrijwel uitsluitend de platte mandoline gebouwd, met en enkele keer een “bolletje”. Ik weet dat er orkesten zijn waar ze óf alleen platte óf alleen bolle mandolines willen hebben. Hoe wonderlijk zou het zijn als een symfonieorkest alleen maar violen van één bepaalde vioolbouwer (b.v. Stradivarius ?) zou willen hebben?

M.a.w. ook hier geldt, denk ik, dat diversiteit van “klankkleur” een orkest alleen maar mooier zou kunnen maken.....denk aan een veelkleurige samenleving.....

Na ruim 70 jaar met muziek en muziekinstrumenten bezig te zijn denk ik nog steeds dat ik niet uitgeleerd en uitgebouwd ben en hoop dat ik, totdat mijn handen, oren en hoofd het niet meer doen met dit mooie leven en vak verbonden mag zijn.

Voor discussie over muziek en een kop koffie bent u altijd welkom in Dussen !

Anton Wiegers /Luthier, januari 2026

Anton Wiegers met zoon Bas,
zo'n 50 jaar geleden

Mijn instrument

Net als zovelen begon ik als kind op een Maestro mandoline. Tweede, derde of vierdehands misschien wel.

Ik was er blij mee en wist dat ik ooit wel eens een nieuwe zou krijgen. Een kwestie van doorzetten. Op een avond, ik was 9 of 10 jaar, liepen we van de bushalte terug naar huis na de wekelijkse repetitie van Concordia. Ik was in een vrolijke bui, huppelde en zwaaide enthousiast met de mandoline die in een simpele hoes zat. Bam, ik stootte hem tegen de zijmuur van ons huis. Binnen durfde ik de hoes niet open te maken, maar het moest toch gebeuren. En ja hoor, een deuk in de zijkant. Het zag er zo droevig uit, ik moest enorm huilen. Na een poosje zei mijn moeder dat ik daarmee moest ophouden, want "Opa kan dat heus wel maken". "Ze mag gewoon huilen" zei mijn vader, want hij snapte dat het pijn deed. Opa plakte een stukje hout op de zijkant en ik kon weer een tijdje vooruit.

Inmiddels heb ik al heel wat instrumenten in mijn bezit (gehad) maar dit voorval staat me nog steeds voor de geest. Je instrument wordt een onderdeel van jezelf.

In 1990 maakte ik kennis met Anton Wiegers. Wat een gepassioneerde vakman was en is hij! Hij vertelde vol vuur over houtsoorten, stemmechanieken, relatie tussen vorm en klank etc. "Dit is fantastisch", zei mijn vader. Met Anton gaan we de orkesten kwalitatief verbeteren.

In die tijd was er gelukkig nog heel veel mogelijk op subsidie-gebied en menig mandoline -orkest is toen langzamerhand overgegaan op een nieuwe bezetting. Anton had het er maar druk mee. Hij bouwde op verzoek ook niet gangbare instrumenten, zoals een mandolone.

Ik kreeg de eer om zijn eerste solo

mandoline te kopen en was er meteen verliefd op. Een instrument naar mijn hart met een warme, heldere klankkleur. Zowel in Symfonie-orkesten als in de kamermuziek met het Serenade Trio kwam dit prachtige instrument tot zijn recht. Ook met het repertoire van AMTG (van Vivaldi tot Van Beurden) voelde het als de perfecte match.

Twee jaar geleden heeft Anton een nieuw instrument voor mij gebouwd. Ik ben zo gehecht aan de Wiegers mandoline, dat ik er heel graag nog eentje naast wilde hebben. Een beetje meer volume, iets brutaler van klank, maar met behoud van de zo kenmerkende en voor mij cruciale eigenschappen. Anton snapte helemaal wat ik bedoelde. “We gaan voor ander hout”, zei hij. Geen palissander, maar esdoorn met een bovenblad van fichtenhout. Het resultaat voldoet aan alle verwachtingen. Ik ben er heel blij mee, maar speel op de “oude” Wiegers mandoline ook nog steeds met heel veel plezier. De discussie “een bolle of een platte” is in snel tempo langs mij heen gegaan. Ik begrijp en respecteer ieders voorkeur, maar heb zelf (na uitgebreide vergelijking van diverse instrumenten) nooit meer getwijfeld. Want als het goed is, is je instrument een verlengstuk van jezelf. Dat voel je gewoon!

Lenie Kerkhoven

NB: Mijn nieuwste mandoline zit trouwens in een prachtige aluminium flight-case.

Alsof Anton “het” wist!

**Orkest: groepje mensen dat
ontdekt heeft dat je minder
last van muziek hebt als je
die zelf maakt**

Piet Grijs (pseudoniem van Hugo Brandt Corstius)

VERHUISBERICHT

Herman en Lenie Kerkhoven zijn in februari verhuisd.

Het nieuwe adres:

Audrey Hepburnstraat 78
1325 NS Almere
036-7854112

Stilleven met mandoline, getekend Rizzetti

Afmetingen schilderij: 48 x 68 cm

Afmetingen lijst: 70 x 90 cm

Prijs n.o.t.k.

Voor info: Lenie Kerkhoven, kerkh741@planet.nl

Het tiende Euregionaal Mandolinefestival

Op zaterdag en zondag 21 en 22 maart 2026 werd het tiende Euregionaal Mandolinefestival gehouden georganiseerd door de Stichting International Mandolin & Guitar Meetings. Dit keer vond het festival niet in de Grous in het Zuid-Limburgse Stein plaats, maar in het Maaslandcentrum in Elsloo, een deelgemeente van Stein. Een festival met een gouden randje omdat het festival zijn tienjarig jubileum vierde.

Het Maaslandcentrum bleek een goede keuze. Het gebouw was op z'n paasbest aangekleed, beschikt over een mooie concertzaal met prima akoestiek en verder over een gezellige algemene ruimte met bar en een mooie zaal om te eten. In totaal waren er zo'n driehonderd aanwezigen, waar onder leden van de optredende orkesten en ensembles. Naast de muziek werd het festival opgefleurd door de aanwezigheid van de standhouders, die hoogwaardige instrumenten tentoonstelden en ook het bekende Haus der Musik Trekel was aanwezig met een keur aan partituren en gadgets. Een mooi aangekleed festival dus, waar bovendien het kunstwerk behorende bij de HARY HERMANS AWARD zou worden onthuld voor de persoon die het meest betekend heeft voor het huidige mandolinespel.

DE CONCERTEN OP ZATERDAGAVOND

Op zaterdagavond, na een middag met repetities, werd het festival geopend door presentator Jeu Knubben, die de orkesten en het publiek verwelkomde en die de verdere avond en zondag de orkesten en hun werk vakkundig en tegelijk met humor presenteerde. Het officiële welkom werd gesproken door mevrouw M. Leurs, burgemeester van Stein, die in haar speech de kracht van het festival benoemde: kwaliteit, solidariteit en verbondenheid. Geen loze woorden als je kijkt naar de prestaties en de groeiende banden tussen de leden van de diverse orkesten. Muziek verbindt. Na haar speech was het festival aan de orkesten en hun repertoire.

De concertreeks werd geopend door het Nederlandse ensemble CAMERATA BAROCCA, bestaande uit Leoniek Hermans, Angélique Delnoij-Niesten, Annemie Hermans en Ron Willems, die met barokmandolines, mandolone en gitaar een hommage aan Professor Marga Wilden en Marlo Stauss brachten met drie stukken door hen gearrangeerd. Als eerste klonk IL BALLERINO van Fabritio Caroso (1526 – 1600), sierlijke barokdansen. Vervolgens de compositie WALSINGHAM, bestaande uit vier delen, van Francis Pilkington (1570 - 1638) en tenslotte de SONATA VI IN D-MOLL van de componist Giuseppe Sammartini (1695 – 1750). De gespeelde stukken lieten de ontwikkeling van de barokmuziek over drie achtereenvolgende eeuwen horen, helder en virtuoos gespeeld. Professor Marga Wilden en Marlo Strauss konden helaas niet op het festival aanwezig zijn, maar in de muziek voelde je hun persoonlijke aanwezigheid. Ontroerend mooi.

Het optreden van het ensemble werd afgesloten met de onthulling van het kunstwerk behorende bij de toekenning van de HARY HERMANS AWARD voor Em. Prof. Marga Wilden, als dank voor al het werk dat zij voor de mandoline gedaan heeft. Een terechte hulde met een prachtig 3-D kunstwerk gemaakt door de kunstenaar Moniek Op den Camp.

Als tweede kwam het Duitse MANDOLINEN-ORCHESTER RURTAL 1928 KOSLAR E.V. onder leiding van Anna Burova. Zij speelden een uitzonderlijk fraai uitgevoerde IMPRESSIONI ORIENTALI OPUS 132 van Raffaele Calace (1863 – 1934) met mooie dynamiek en afwisseling tussen de meer ritmische en rustige gedeelten. Een

heerlijk stuk muziek. Het werd gevolgd door twee popsongs: de EARTH SONG van Michael Jackson (1958 – 2009) in een arrangement van Valdo Preema, en MUSIC van John Miles (1949 – 2021) gearrangeerd door Ingo Brzoska. Beide stukken met als solo-instrument de elektrische gitaar bespeeld door René Jonas. Knap gespeeld, al had de gitaar misschien iets meer in het orkestgeluid ingebed mogen worden.

Het Steinder MANDOLINE ENSEMBLE “THE STRINGS” onder leiding van Annemie Hermans bracht een mooi afgewogen repertoire. Allereerst weerklonk de SINPHONIA V van G.A. Brescianello (1690 – 1758), een tijdgenoot van Vivaldi, in een arrangement van Francesco Civitareale (*1958), een stuk bestaande uit drie delen: *Allegro - Adagio - Allegro*. Een prachtig barokstuk. Daarna speelde het ensemble ASRAEL van Dominik Hackner (*1968), gewijd aan de slachtoffers van de overstromingsramp aan de Ahr in 2021. Asrael is de aartsengel des doods in de joodse en islamitische wereld. Een dramatisch stuk, waarin steeds de noodklok klinkt, de verwarring en verwoesting van het gebied en tenslotte een afsluiting met vertroosting. Sterk en beeldend gespeeld. Als laatste stuk brachten zij het luchtige PETIT PROMENADE À MARSEILLE van Francesco Civitareale: een wandeling door de stad van zonsopkomst tot zonsondergang waarin onder meer tal van etnische motieven verwerkt waren. Een plezierige wandeling.

Het Belgische BRASSCHAATS MANDOLINE ORKEST onder leiding van Daniëlle de Rover begon het optreden met ODOS ONIRON (= Droomstraat) van de Griekse componist Manos Hadjidakis (1925-1994), muziek uit de gelijknamige revue/musical, overtuigend gespeeld met een Griekse twist. LE VIEUX MOULIN van Bart Verstraeten (*1981) bracht ons in een licht melancholieke stemming, langzaam, gevoelig en wat kabbelend met een enkel stukje sneller gespeeld. Mooi.

Eén van de meest aansprekende stukken die gearrangeerd zijn door Daniëlle de Rover is JULIANA van Lionel Belasco (1881-1967). Een aanstekelijk ritme bij muziek vervuld van een Caraïbische sfeer, een dansend geheel waarbij je moeilijk kunt stilzitten. Afsluitend klonk de TRAIN TO BREMEN van Ralph Paulsen Bahnsen (*1954): na een fluitsignaal langzaam op stoom komend vliegen we uiteindelijk langs het landschap om tenslotte uitblazend in Bremen te arriveren. Brasschaat is terecht een van de mooiste Belgische orkesten.

Eén van de verrassingen van het festival was het Noord-Macedonische SKOPJE

MANDOLIN ORCHESTRA, bestaande uit spelers van 14 tot 19 jaar, allen opgeleid door de dirigenten Ramadan en Erhan Shukri. Een zeer gedisciplineerd orkest met in het algemeen een licht geluid. Ze waren per bus gekomen en zouden ook per bus weer vertrekken. De heen- en terugreis duurden samen vier dagen. Ze traden zaterdagavond en zondagmiddag op met een uitgebreid repertoire. Veel indruk maakte hun snel gespeelde eerste deel van het CONCERT FOR VIOLIN IN A MINOR van J.S. Bach (1685-1759) met de virtuoze mandolinist Marco Balovsky die de vioolpartij op de mandoline speelde. Licht en luchtig klonk het snel gespeelde stuk. Maar ook de andere stukken waren zeer de moeite van het beluisteren waard: RUSTICANA van T. Hirsik (1820-1883), MY DARLING ARANJUEZ van A. Dzambazov (1936-2022) een bewerking van het befaamde CONCERTO DE ARANJUEZ van [Joaquín Rodrigo](#). Verder speelde het orkest RITMICO, CANZONE EN STOMP van Claudio Mandonico (*1957) met daarin de heerlijke wisseling van ritmes, en tot slot het fraaie MACEDONIAN CAPRICCIO NO 1 van D. Shuplevski (1933-2001). Dat alles leverde een groot applaus op voor de jonge musici! De volgende dag zou meer repertoire van het orkest volgen.

Na dit prachtige concert werd de avond afgesloten door het AMSTERDAMS GITAAR EN MANDOLINE DUO van Marijke en Michiel Wiesenekker. Zij brachten een akoestische set van gitaar, mandoline en zang. Het duo heeft een breed en afwisselend repertoire waaruit ze kunnen putten: blues, bluegrass, het klassieke repertoire, de tango, filmmuziek, Rock&Roll, popsongs. Ze brachten deze avond een uitgebreide staalkaart van hun nummers waaronder de country-blues SITTING ON TOP OF THE WORLD van W. Vinson en L. Chatmon (1902-1975 & 1888-1950), een mooie uitvoering van WIE SCHÖN IST NICHT DEIN ZAUBERTON van W.A. Mozart (1756-1791), de tango ORGANITO DE LA TARDE van C. Castillo (1906-1975) en als humoristische afsluiter IT 'LL BE ME van J. Clement (1931-2013). Het publiek wist de reeks uitvoeringen te appreciëren en hun werk werd beloond met een warm applaus.

DE ZONDAGMIDDAG CONCERTEN

Zondagochtend werd er al druk gerepeteerd en zondagmiddag om twee uur ging de concertenreeks van start, ook nu weer gepresenteerd door Jeu Knubben.

De spits werd afgebeten door het Steinder MANDOLINE ORKEST "THE STRINGS" onder leiding van Annemie Hermans. Zij openden met een compositie van Konrad Wölki (1904-1983): SUITE NR 2 FÜR ZUPFINSTRUMENTE (MUSIK FÜR SCHLICHTE FEIERSTUNDEN). Deze compositie maakt gebruik van barokelementen ingebed in een modern idioom. Het orkest speelde het stuk met een warme klank. Daarop volgde een stuk van de vorig jaar overleden Australische componist Robert Schulz (1950-2025): de uit drie delen bestaande La Rioja Suite. Een stuk gecomponeerd in een modern idioom. Een dansend gedeelte, een meer meditatief tussendeel en tenslotte een feestelijk slotdeel. Pakkend gespeeld met de mooie klank die we van het orkest gewend zijn.

Als tweede trad de Duitse MANDOLINEN-SPIELSCHAR MYHL E.V. op onder leiding van Martin Wallraven. Hun eerste stuk was de IMPRESSIONE MUSICALI van de Italiaanse virtuoos Giacomo Sartori (1860-1946). Het stuk liet je wegdromen in prachtig Italië. Het tweede stuk was geïnspireerd op de Engelse serie "Murder she wrote". De compositie had de pakkende naam: MURDER SHE SAID van Ron Goodwin (1925-2003), gearrangeerd door Valdo Preema. Een leuk stuk dat de tv-serie weer in gedachten bracht. De Spielschar besloot met een bewerking van de Bohemian Rhapsody van Freddy Mercury (1946-1991), gearrangeerd door Martin Wallraven. Een meeslepende bewerking van een prachtig maar grillig stuk!

Het derde orkest deze middag was het ook weer uit Duitsland afkomstige MANDOLINEORCHESTER HENNEF-KURSCHEID 1924 E.V. onder leiding van Anna Burova. Zij openden met de imponerende TANZSUITE OP. 21 NR. 2 FÜR MANDOLINE-NORCHESTER van de Japanse componist Takashi Kubota (*1942). Lyrische gedeelten afgewisseld met het donderend geweld van het slagwerk, een compositie waarbij Japanse invloeden gecombineerd worden met citaten uit verschillende westerse stijlperiodes. De setting van Kubota is vaak meer dan honderd musici, maar dit ruim twintig koppige orkest wist het stuk met furore te brengen. Het tweede stuk was het sfeervolle IMPROMPTU van Jean Sibelius (1865-1956) met daarin verwerkt een korte milde wals. Heel mooi gearrangeerd door Anna Burova zelf en met veel gevoel voor sfeer gespeeld door het orkest. Het laatste stuk was LA LIBELULA van Stefan Oefner (*1966), een licht stuk, waarbij je de libelle als het ware rond zag vliegen.

Het KÖNIGLICHES MANDOLINEN ORCHESTER EUPEN 1923 uit België onder leiding van

William Trips was het derde orkest. Zij worden gekenmerkt door een helder transparant geluid waarmee zij moderne stukken ten gehore brengen. Als eerste was dat de compositie I FOLKTON van de Zweedse componist Olof Näslund (*1952). Een toegankelijk en plezierig stuk geïnspireerd op de Zweedse volksmuziek. Het tweede stuk was ON THIN ICE van de Australische componist Richard Charlton (*1955), een eveneens toegankelijke en plezierige compositie. Als laatste speelde het orkest TEARS OF STELLA van de Griekse componist Timotheos Arvanitakis (*1947), een lyrisch stuk gebaseerd op het toneelstuk Stella Volanti: Stella, een jonge vrouw uit een rijk milieu op Zakynthos, verzet zich tegen de beperkende en vrouw-onderdrukkende maatschappelijke conventies aan het eind van de negentiende eeuw. Beeldend gespeeld door een goed invoelend orkest.

Het Mühlheimer Zupforchester e.V. wordt gedirigeerd door Dominik Hackner, de huidige voorzitter van de Bund Deutscher Zupfmusiker. Een begaafd dirigent en componist. Zij speelden allereerst de OSTPREUSSEN-SUITE van Fred Walter (1907-1996). Het stuk bestaat uit drie dansen: een vissersdans, een oude rondedans en een snelle polka, dat alles met Schwung gespeeld. Het tweede stuk was MOLECULAR MINIATURES OP. 75 van Dominik Hackner (*1968) zelf, een samenvatting van zijn jarenlange geschiedenis als componist. Het bestaat uit drie delen: een snel en pittig deel (con brio), een langzamer en romantisch deel (andante) en een zeer temperamentvol en heftig deel (con fuoco). Na deze hectiek een rustiger compositie van Alexander Blettenberg (*1964): JOURNEY TO GREECE, mooie gitaarakkoorden, Griekse thema's, soms een betoverende sfeer, dan weer heftiger met een sterke ritmiek. Een goed orkest onder een gedreven dirigent die veel van de orkestleden lijkt te vragen.

Hierna was er het tweede optreden van het SKOPJE MANDOLIN ORCHESTRA. Het jeugdige orkest startte met het eerste deel van het CONCERT FOR 2 VIOLINS IN A MINOR van Antonio Vivaldi (1678-1741). Mooi solospel met een snel en luchtig spelend orkest. Het bevestigde zo de indruk die de vorige avond gewekt was. Het orkest vervolgde met het gevoelig gespeelde INTERMEZZO van P. Mascagni (1863-1945) in het arrangement van dirigent Erhan Shukri. Humor mocht niet ontbreken en daartoe diende het bekende THE THIRD MAN van Anton Karas (1906-1985) in het arrangement van opnieuw Erhan Shukri, waarbij de dirigent de zaal de melodie ritmisch mee liet klappen terwijl hij zelf het podium verliet.

Hilarisch. Een mooie uitvoering volgde van het bekende USKUDARA GIDE IKEN, een Turkse traditional, alweer gearrangeerd door Erhan Shukri. De SUITE FROM THE BALLET “REFLEXION” van Lj. Brangjolica (1932-2023) liet het orkest zien in een lyrisch stuk met elementen uit de volksmuziek, gespeeld in een overwegend modern idoom. Een groot applaus volgde waarop het orkest een toegift gaf van het eerder gespeelde MACEDONIAN CAPRICCIO NO 1 van D. Shuplevski (1933-2001). Het was een mooi concert beloond met nogmaals een groot applaus. Een goed en zeer gedisciplineerd orkest.

Het laatste optreden was bestemd voor het Festival Orkest onder leiding van een inspirerende Maren Trekel. In twee dagen tijd waren de individuele leden samengesmeed tot een goed lopend orkest met een mooi en zeker niet eenvoudig repertoire.

Het eerste stuk dat ten gehore werd gebracht was de SERENADE DI MONTAGNE (*RISVIGLIO*) van Wolfgang Wollschläger (*1957), een speels stuk gespeeld met veel oog voor dynamiek, met een stevige basbegeleiding. Het stuk was met symfonische grapjes gelardeerd. Het tweede stuk was FOLKLORE ANDALUCIA, van Karl Haus (1928-2018) waarbij de onvolprezen sopraan Heidi Pittie de drie liederen, Con El Vito, El Paño en Viva Sevilla, gloedvol over het voetlicht bracht. Het orkest had daarbij een begeleidende taak. Een fraai stuk werk van orkest en de bekende operazangeres.

Als derde klonk FIETSEN TUSSEN DE TULPEN (*IL BICA TRA I TULIPANI*) van Francesco Civitareale, de première van een stuk speciaal voor Annemie Hermans en The Strings gecomponeerd. Een mooie herinnering aan zijn fietstocht tussen de Hollandse tulpenvelden. Het laatste stuk dat gespeeld werd was de speelse FESTLICHE OUVERTURE “COGITO ERGO SUM” van Stefano Squarzina (*1966) geschreven in opdracht van de Bund Deutscher Zupfmusiker voor het Eurofestival Zupfmusik 2014. Een werk vol citaten van bekende muzikale thema’s waaronder het Deutschland Lied. Dat alles luchtig en tegelijk pittig gespeeld. Een heerlijk stuk voor spelers en publiek. Hiermee werd de concertreeks van het Eurofestival met een groot en welgemeend applaus afgesloten.

TOT SLOT

Kwaliteit, solidariteit en verbinding, het waren zoals eerder gezegd geen loze woorden van burgemeester mevrouw Leurs. In de tien jaar dat het Euregionaal

Mandolinefestival bestaat zijn veel orkesten meerdere keren aanwezig geweest. In die jaren hebben we gezien dat de kwaliteit van de muziek omhooggegaan is: orkesten hebben zich aan elkaar gespiegeld en laten zich aan elkaar van hun beste kant zien. Er zijn over en weer vriendschappen ontstaan. Kortom: kwaliteit, solidariteit en verbinding.

Belangrijk voor het festival was de aanwezigheid van de standhouders, die met raad en daad de spelers ondersteunen om het allerbeste uit hun instrument te halen. Veel dank daarvoor aan:

- Haus der Musik Trekel, Hamburg (D)
- Dietrich Gitarren- en historische Zupfinstrumentenbau, Markneukirchen (D)
- Mandolinenbau Geilen, Koblenz (D)
- Horst Wünsche Zupfinstrumentenbau Markneukirchen / Klaus Knorr Mandolinen (D)
- Dirk Janssen gitaar-, luit- en mandolinebouw, Mol (B)
- Marius Stratmann, Zupfinstrumentenmacher, Ravensburg (D)

Zij hebben in belangrijke mate bijgedragen aan de kwaliteit van dit tiende Euregionale Mandolinefestival.

Daarnaast blijkt ook het festival orkest van onschatbare waarde. Veel spelers hebben meerdere jaren meegespeeld in dit orkest, steeds onder andere hooggekwalificeerde dirigenten: Dominik Hackner, Vincent Beer-Demander, Marlo Strauss, Hélder Magalhães, Annemie Hermans, Dieter Kreidler en Maren Trekel. Ze brachten elk hun eigen stijl van dirigeren mee. Een verrijkende ervaring voor de spelers die meerdere malen met het Festival Orkest meegespeeld hebben.

En tot slot nog een woord van dank voor de sponsors, vrijwilligers van de orkesten en medewerkers van het Maaslandcentrum. Zij hebben met elkaar gezorgd voor een perfect lopend festival!!

Peter Wiesenekker

Fotoreportage van het tiende Euregionaal Mandolinefestival

*met dank aan Jo Goossens, Moniek Op den Camp en
Michiel Wiesenekker voor de gemaakte foto's.*

Vorige bladzijde: een Paasbest aangekleed Maaslandcentrum met veel drukte bij de stands.

Deze bladzijde: een goed gevulde zaal, burgemeester mw. Leurs samen met Leoniek Hermans. Daaronder presentator Jeu Knubben.

Op deze bladzijde: het optreden van de Camerata Barocco (N) met daaronder één van de mooie Barok-instrumenten.

Onthulling van de Hary Hermans Award door mevr. Leurs. De Award is toegekend aan Prof. Marga Wilden, voor de wereldwijde betekenis die zij heeft voor de mandoline. Jammer genoeg kon zij bij de toekenning van de Award niet persoonlijk aanwezig zijn, maar zij ontvangt filmbeelden van de toekenning. De Award is ontworpen door Moniek Op den Camp en gesponsord door beschermvrouwe van de Stichting Marieke Russel.

*Het Mandolin-Orchester Rurtal 1928 Koslar e.V. (D)
 onder leiding van Anna Burova met gitaarsolist
 René Jonas.*

*Mandoline-Ensemble The Strings (N)
onder leiding van Annemie Hermans.*

*Het Brassaats Mandoline Orkest (B)
onder leiding van Daniëlle de Rover.*

*Het Skopje Mandolin Orchestra (NrdMac)
onder leiding van Erhan Shukri, met optredens
op zaterdagavond en zondagmiddag.*

*Het Amsterdams Mandoline & Gitaar Duo (D/N)
Marijke & Michiel Wiesenekker.*

*Mooie instrumenten
bij de standhouders.*

*Mandoline Orkest The Strings (N) onder leiding van
Annemie Hermans.*

*Mandolinenspielschar
Myhl (D) onder leiding van
Martin Wallraven.*

*Mandolinenorchester Hennef-
Kurscheid 1924 e.V. (D)
onder leiding van
Anna Burova.*

*Köninkliches Mandolinen Orchester Eupen 1923 (B)
onder leiding van William Trips.*

*Mülheimer Zupforchester e.V. (D)
onder leiding van Dominik Hackner.*

*Het Festival Orkest met de sopraan Heidi Pittie
onder leiding van Maren Trekel.*

Anton Wiegers - Luthier

Korn 19

4271 BM Dussen

Nederland

antonwiegers@gmail.com

+31 416-391420

K. KNORR

Meisterwerkstatt
für Zupfinstrumentenbau

Egerstrasse 89 · D - 08258 Markneukirchen / Vogtland

Tel.: 03 74 22 / 40 9 26 · Fax: 03 74 22 / 40 9 24

e-mail: info@knorr-mandolinen.de · www.knorr-mandolinen.de

www.knorr-mandolinen.de

De Hary Hermans Award 2026 toegekend aan Em. Prof. Marga Wilden

Hary Hermans richtte op 16 maart 2015 de Stichting International Mandolin & Guitarmeedings op met als doel de mandoline- en gitaarmuziek via een internationale samenwerking en gezamenlijke uitvoering te promoten. Daartoe werden vrijwel elk jaar een festival en een kinder- en jeugdconcours georganiseerd. Tijdens het kinder- en jeugdconcours werd bij elke editie de Hary Hermansprijs toegekend voor de beste vertolking van een hedendaags werk. Omdat het kinder- en jeugdconcours is gewijzigd in een festival, heeft het Stichtingsbestuur besloten om dit jaar de Hary Hermans Award uit te reiken aan iemand die zeer grote verdiensten heeft binnen de mandoline- en gitaarwereld wereldwijd en specifiek voor de inzet voor de Stichting International Mandolin & Guitarmeedings. Deze eerste Hary Hermans Award werd daarom op woensdag 1 april door het bestuur van de Stichting International Mandolin & Guitarmeedings in Aken overhandigd aan Em. Prof. Marga Wilden-Hüsgen. Beeldend kunstenaar Moniek Op den Camp maakte hiervoor een prachtig kunstwerk.

Peter Wiesenekker

O.N.I. 111 jaar!

Op 28 maart was ik te gast bij dit prachtige jubileumconcert. O.N.I. presenteerde in samenwerking met Mandoline-ensemble Excelsior Kruiningen een afwisselend en uitdagend programma in een akoestisch mooi klinkende Dorpskerk Kethel te Schiedam.

Het Eerste Schiedamse Mandolineorkest O.N.I. (Ontspanning Na Inspanning) is het oudste nog spelende mandolineorkest van Nederland en bestaat inmiddels 111 jaar. Op 15 april 1915 begon Bertus Hakkert met een groep jeugdige spelers en zo is O.N.I. geboren. Tijdens een concert op 29 oktober 2016 is O.N.I. onderscheiden met de Koninklijke Erepenning, die uit naam van Koning Willem Alexander werd uitgereikt door burgemeester Lamers. Sinds 1992 ligt de muzikale leiding in handen van dirigent Cor Roozendaal.

Bij dit concert musiceerde O.N.I. samen met Mandoline-ensemble Excelsior (voorheen Mandolineorkest Excelsior) uit Kruiningen. Een mooi orkest dat in 1941 door Bas Leys (1919) is opgericht. Hij was een autodidactische mandoline-speler en dirigent. Eind jaren 30 van de vorige eeuw kocht hij zijn eerste mando-

line en ging aan de slag. Onder zijn leiding zag Excelsior aan het begin van de Tweede Wereldoorlog het levenslicht en door Bas Leys' enthousiasme en liefde voor de mandolinmuziek groeide Excelsior uit tot een door velen gewaardeerd orkest. Cor Roozendaal is sinds begin 2005 dirigent van Excelsior, vandaar dat er een logische samenwerking is ontstaan tussen beide orkesten en daardoor een hele mooie bezetting om het concert vorm te geven.

Elke bezoeker kreeg een fraai verzorgd programmaboekje met de beschrijving van de orkesten, dirigenten, solisten en de uitgevoerde werken.

Het concert werd geopend met de Ostpreußen-Suite van Fried Walter. Het eerste deel, de Fischertanz, klonk in een fris tempo, waarna werd vervolgd met een sfeervolle Alter Reigen. In het derde deel, de Gronaüer Schnell-Polka, viel vooral de prachtige dynamiek op.

Hierna was het de beurt aan de blokfluitsolist George Overmeire om onder leiding van assistent-dirigent Alberdina Markus samen met het orkest Concert nr. 2 voor sopraanblokfluit en orkest van John Baston (bew. Konrad Wölki) uit te voeren. Dit werk werd stilistisch goed vertolkt in een pittig tempo.

Dirigent Cor Roozendaal heeft het arrangement gemaakt van het Pianoconcert nr. 21 (KV 467) van Wolfgang Amadeus Mozart. Dit driedelige concert

behoort tot zijn favorieten en Cor was duidelijk heel trots dat pianiste Ellyne Wieringa dit prachtige klassieke werk parelend, met uitstekende frasering en sublieme trillers uitvoerde. Het is een zeer beroemd pianoconcert, waarvan velen zeker het langzame 2e deel onder de titel "Elvira Madigan" herkenden. De solocadenzen waren speciaal voor Ellyne geschreven

door de bevriende Venezolaans/Amerikaans componist Martin Francisco Mayo en klonken erg mooi. Een groot compliment ook aan het orkest voor het begeleiden van dit werk, een niet geringe muzikale opgave. Allen kregen na afloop een zeer verdiend groot applaus.

Voor het ingaan van de pauze feliciteerden Lia Siebeling en ondergetekende alle spelers, bestuur en dirigent met dit jubileum en ontving iedereen een mooie roos.

Na de pauze werd er vervolgd met Concert in A voor gitaar en mandolineorkest, gecomponeerd door Cor Roozendaal. Dit driedelige werk is opgedragen aan Leslie Enlow, een bevriende gitariste uit Texas. Leslie heeft de première in Nederland in 2013 gespeeld bij een concert van O.N.I.. Bij dit concert nam Cor Roozendaal de gitaarsolo voor zijn rekening en onder de duidelijke leiding van invallend dirigent Linda Boxman begeleidde het orkest hem daar prima in. Zeker geen gemakkelijk werk; het werd met veel aandacht voor detail uitgevoerd.

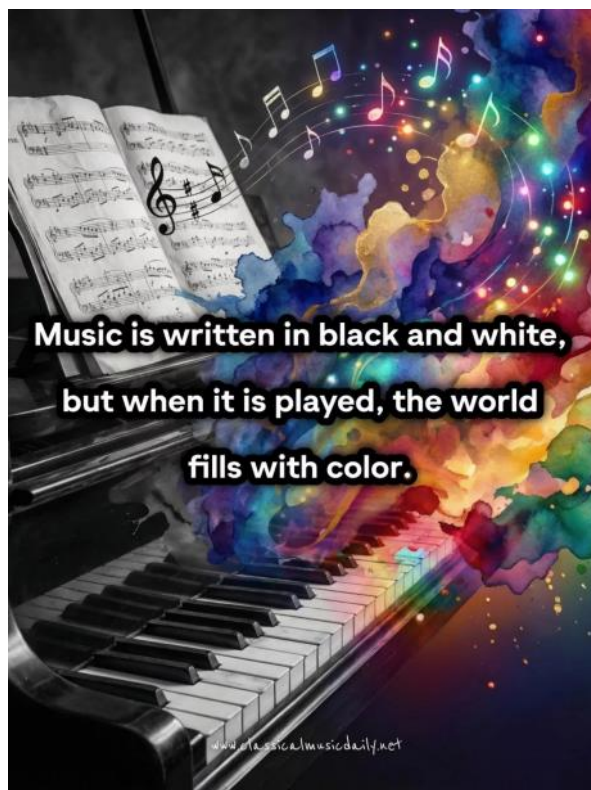
Na een allegro, is het tweede deel (Adagio) een hommage aan de Spaanse componist Joaquin Rodrigo en er werd muzikaal gerefereerd aan diens beroemde Concierto d'Aranjuez. Met het derde deel dat veel Spaanse en Mexicaanse invloeden bevatte, werd deze verrassende compositie afgesloten. De opbouw naar het einde was erg goed. Een beetje jammer dat de virtuoze gitaarsolo op de plek waar ik zat, soms wat ondersneeuwde. Desondanks heeft het toch een prima indruk achter gelaten.

Vervolgens konden we luisteren naar To elegiske melodier van de beroemde Noorse componist Edvard Grieg, die werden bewerkt door de ons allemaal bekende Keith Harris, Hjertesår en Våren genaamd, wederom onder leiding van Cor Roozendaal. Twee treurliederen waarvan de titels vrij vertaald "het gebroken hart" en "lente" betekenen. Ze werden uitgevoerd met een bijzonder gevoel voor dynamiek, emotie en mooie mandola melodieën en een uitstekend uitgevoerd vierstemmig gitaarkoor.

De laatste twee werken zijn mooie, oude bekenden uit het mandoline-orkestrepertoire. We luisterden naar een prima uitgevoerde Lautenschläger-Suite van Walter Kretschmar, bestaande uit vijf delen in wisselende tempi. Dansen in oude stijl met een toegevoegd hedendaags klankidroom.

Als laatste werd Suite appassionata van Konrad Wölki uitgevoerd. Romantiek van de bovenste plank, met veel passie en in een prima afwisseling van sferen vertolkt door O.N.I., waarbij ook zeker het goede spel van de contrabassist en de met veel overtuiging gespeelde gitaarsolo van Carla Meijran bijdroeg aan de uitvoering. Een waardige afsluiting van dit prachtige jubileumconcert.

Annemie Hermans

Uit een oude doos....

Onlangs kregen we een leuke mail helemaal uit Australië.

Fred Evenhuis vond in het album van zijn vader een oude foto van een orkest uit Alkmaar, opgericht in 1938 en dat op een Concours in Den Haag in 1942 eerste werd. Zelf weet hij een paar namen te noemen, maar er blijven voor ons een hoop vraagtekens over. Laat het ons weten als u iemand herkent. Wie weet meer van dit orkest?

Luitje Krijno Evenhuis Nr 5 on Photo

Birth: 10 November 1916
Groningen, Netherlands
Death: 1997

Alkmaar, Noord-Holland,
Netherlands

x Jansje van der Wissel Nr2 on Photo

Birth: 3 January 1917
Rotterdam Netherlands
Death: 11 April 1974

Alkmaar, North Holland,
Netherlands

Jan van der Wissel Nr3 on Photo

Birth: 25 August 1922
Rotterdam, South Holland,
Netherlands
Death: 27 September 2005
Alkmaar, North Holland,
Netherlands

x Dien Boonstra Nr 6 on Photo

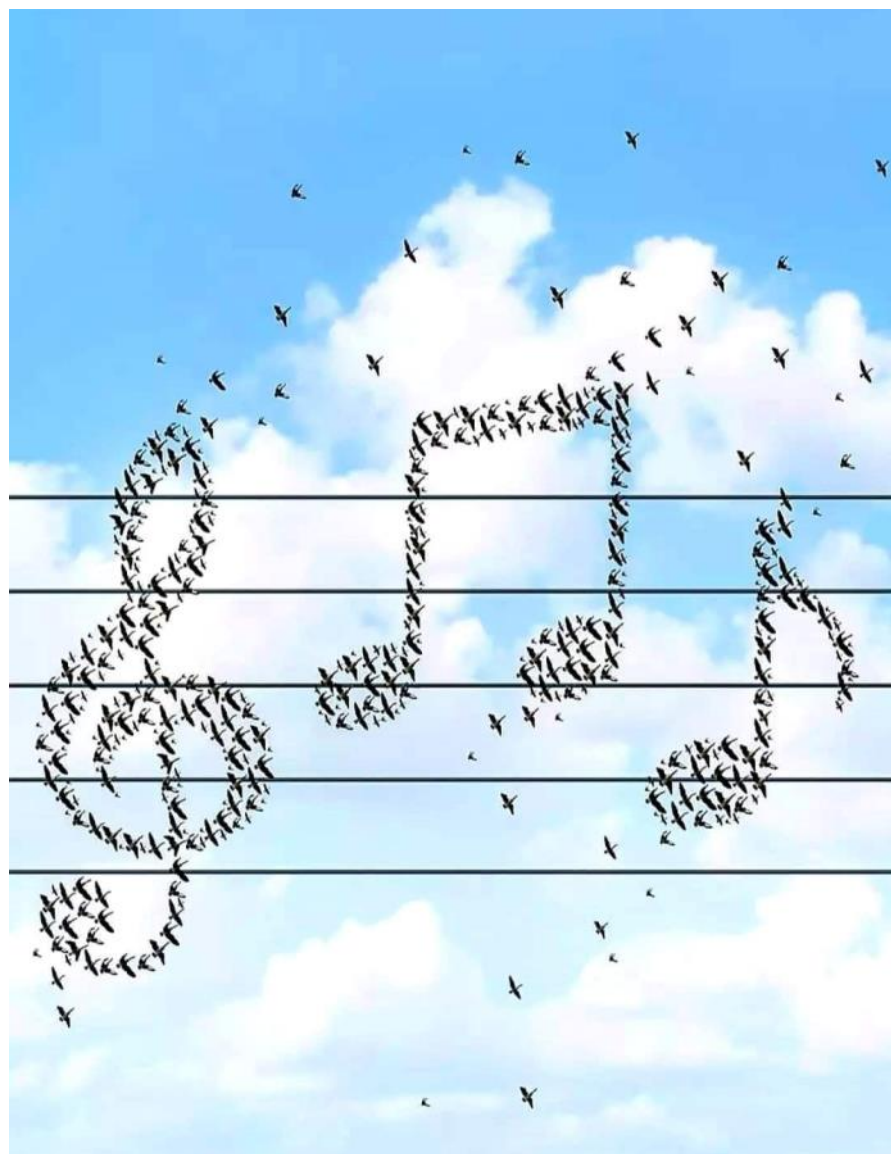
Birth: ? ?
Death ???

Nr1 Vriendin van
Vader en Moeder
Dien Wolf

Nr 4 Vriend van
Vader en Moeder
Teun ten Kate

Alkmaarse Mandoline en Gitaar orkest
Opgericht October 1938
1942 Eerste gekomen Den Haag

Voor in uw agenda

19 september 2026

Themadag 2026

Wsch 20 maart 2027

Festival NVvMO, nadere gegevens volgen

10 april 2027

ALV via Zoom

18 september 2027

Jubileum 80 jaar NVvMO

concertagenda

12 april 2026

Concert **Mandlineorkest Estrellita**

Adres: Het Witte kerkje, Hoofdstraat 1 Terheijden

Aanvang: 15:30 uur

19 april 2026

Jaarconcert Amsterdams Mandoline Orkest **AMTG** o.l.v. Nelleke Boosman.

Samenwerking met het Turkse Koor ReArt uit Amsterdam o.l.v. Selim Dogru, componist en dirigent.

Adres: Kerkgebouw “De Opgang”, Tussen Meer 68, 1069 DS Amsterdam

Aanvan: 15:00 uur, zaal open 14:30.

Entree: €15,- . Kinderen t/m 12 jaar en donateurs €5,-. Prijzen incl. consumptie.

30 mei 2026

Jubileumconcert Mandoline Orkest **Capriccio 50 jaar**

Adres: Cultureel Centrum “de Man”, oostvoorne

Aanvang: 20:00

Meer informatie over het concert zal tzt te vinden zijn op de website www.mandolinecapriccio.com

